

98. Internationale aspecten van beslagen die betrekking hebben op Nederlandse naamloze en besloten vennootschappen

MR. S.N.J. PUTTER EN MR. C. GOEDHART

Schuldeisers kunnen beslag leggen op een veelvoud van vermogensbestanddelen van een schuldenaar. Tot die vermogensbestanddelen kunnen aandelen in een Nederlandse naamloze of besloten vennootschap behoren en vorderingen op roerende zaken die zich onder een derde bevinden. Dit artikel belicht enkele internationale aspecten van aandelen- en derdenbeslagen indien de naamloze of besloten vennootschap wel statutair in Nederland is gevestigd maar feitelijk enkel in het buitenland kantoor houdt en bedrijfsactiviteiten ontplooit.

Aandelenbeslag

De bepalingen omtrent het aandelenbeslag op aandelen in een naamloze of besloten vennootschap zijn opgenomen in art. 474c tot en met art. 474i Rv voor de executoriale fase en art. 714 tot en met art. 717 Rv voor de conservatoire fase.

Een aandelenbeslag is een beslag dat ten laste van de schuldenaar wordt gelegd op haar aandelen in een vennootschap. Het beslag wordt als een derdenbeslag gelegd door betekening van een beslagexploit aan het adres van de vennootschap.¹ Het beslag dient terstond te worden ingeschreven in het aandeelhoudersregister² en zo spoedig mogelijk te worden meegedeeld aan de schuldenaar (de aandeelhouder),³ waarna ook overbetekening van het beslagexploit aan de schuldenaar moet plaatsvinden binnen acht dagen.⁴ Indien ten tijde van de verlofverlening nog geen eis in de hoofdzaak aanhangig is, dient de beslaglegger uiterlijk binnen acht dagen na het instellen daarvan, het stuk waarmee de eis in de hoofdzaak is aangevangen, aan de vennootschap over te betekenen.⁵ Binnen één maand na het leggen van executoriaal beslag of, bij conservatoir beslag, binnen eenzelfde termijn maar dan na betekening van een in kracht van gewijsde gegane executoriale titel, dient de verkoopprocedure te worden opgestart door middel van indiening van een verzoekschrift.⁶

1 Art. 474c lid 3 Rv.

2 Art. 474c lid 4 Rv.

3 Art. 474d lid 1 Rv.

4 Art. 474d lid 4 Rv.

5 Art. 715 lid 2 Rv.

6 Art. 474g lid 1 Rv jo. 715 lid 3 Rv.

Het komt voor dat een naamloze of besloten vennootschap is opgericht naar Nederlands recht en een Nederlandse statutaire zetel heeft, maar enkel kantoor houdt in het buitenland. Als beslag wordt overwogen op aandelen in dergelijke vennootschappen, is van belang om na te gaan of het wel mogelijk is beslag te leggen op dergelijke aandelen en zo, ja, op welke wijze.

Incorporatieleer versus leer van de werkelijke zetel

De eerste vraag die opkomt is hoe we in Nederland aankijken tegen een vennootschap die wel naar Nederlands recht is opgericht en een statutaire zetel in Nederland heeft, maar die geen kantoor houdt in Nederland. Daar bestaan verschillende opvattingen over: bepaalde staten hanteren de incorporatieleer, andere staten hanteren de leer van de werkelijke zetel van een vennootschap terwijl er ook staten zijn die beide lerens gedeeltelijk toepassen.

Bij hantering van de incorporatieleer, ook wel aangeduid als de statutaire zetelleer, is het uitgangspunt dat aansluiting wordt gezocht bij het recht van de staat naar welk recht de vennootschap is opgericht en alwaar de statutaire zetel zich bevindt.⁷ Hoewel de werkelijke zetel van een vennootschap, dat wil zeggen de plaats waar het centrum van de activiteiten van de vennootschap zich bevindt, in het buitenland kan zijn gelegen wordt het recht van de staat alwaar de statutaire zetel zich bevindt toegepast. Bij toepassing van de leer van de werkelijke zetel is een vennootschap onderworpen aan het recht van de staat waar de werkelijke zetel zich bevindt.

7 E.R. Roelofs, *Grensoverschrijdende juridische splitsing van kapitaalvennootschappen*, Serie van het Van der Heijden Instituut, 2014, hoofdstuk 1.4.2.1.

De leer die wordt toegepast kan van invloed zijn op een te leggen beslag op aandelen. Zo kan een staat die de leer van de werkelijke zetel hanteert een buitenlands beslag dat gelegd is op aandelen in een vennootschap met een buitenlandse statutaire zetel op die grond niet erkennen.⁸ Een staat die die leer hanteert kan er ook toe besluiten om een beslag op aandelen in een vennootschap met een binnenlandse statutaire zetel maar een buitenlandse werkelijke zetel op die grond niet toe te staan.

De wetgever lijkt niet te hebben bedoeld dat een aandeelhoudersregister zich in het geheel buiten Nederland kan bevinden

In Nederland gaan we uit van de incorporatieleer bij vennootschappen.⁹ Aanwijzingen daarvoor zijn terug te vinden in de boeken 2 en 10 van het Burgerlijk Wetboek. Voor naamloze vennootschappen bepaalt art. 2:66 lid 3 BW dat de statutaire zetel moet zijn gelegen in Nederland, voor besloten vennootschappen staat dat opgenomen in art. 2:177 lid 3 BW. Art. 10:118 BW bepaalt verder onder meer dat op een corporatie het recht van de staat wordt toegepast van de statutaire zetel indien die corporatie ook naar het recht van die staat is opgericht.

Op basis van het voorgaande blijkt dat Nederlands (materieel) recht wordt toegepast op een Nederlandse naamloze of besloten vennootschap die een Nederlandse statutaire zetel heeft maar enkel een buitenlandse werkelijke zetel. Het belang voor beslagdoelenden wordt hieronder uiteengezet.

Grondslag aandelenbeslag

Met het voorgaande is nog niet gezegd dat ook erkend wordt dat beslag gelegd kan worden op aandelen op naam in vennootschappen die wel statutair maar niet anderszins in Nederland zijn gevestigd.

De Hoge Raad heeft een uitspraak gedaan die voor onze casuspositie van belang is.¹⁰ In een procedure kwam een beslag aan bod op lidmaatschapsrechten in een coöperatie, die naar Nederlands recht was opgericht en gevestigd was in Nederland, maar welke lidmaatschapsrechten betrekking hadden op het gebruiksrecht van een kavel met bungalow in het buitenland. In de procedure werd betoogd dat enig beslag in het buitenland gelegd had moeten worden omdat het lidmaatschapsrecht betrekking heeft op een in het buitenland gelegen onroerende zaak.

Voorvoemde procedure is voor onze casuspositie van belang omdat beslagen op lidmaatschapsrechten in een coöperatie, op basis van art. 474aa lid 2 Rv, op dezelfde wijze worden gelegd als aandelen op naam in naamloze of besloten vennootschappen.¹¹

De Hoge Raad neemt aan dat voor de beantwoording van de vraag op welke goederen beslag gelegd kan worden en op welke wijze, het *commune internationale privaatrecht* moet worden toegepast.¹² Volgens regels van Nederlands internationaal privaatrecht dient de *lex loci arresti* te worden toegepast. Op basis daarvan moet aan de hand van Nederlands recht worden beoordeeld of beslag mogelijk is en op welke wijze het gelegd moet worden indien het in beslag te nemen goed zich in het Nederlandse territorium bevindt.

Wanneer het beslagobject aandelen betreft in een naamloze of besloten vennootschap, dient de vraag waar een aandeel zich bevindt, beantwoord te worden aan de hand van het recht van het land volgens hetwelk de vennootschap is opgericht.¹³ Naamloze of besloten vennootschappen zijn opgericht naar Nederlands recht en er dient daarom aan de hand van Nederlands recht te worden bepaald waar aandelen in die vennootschappen zich bevinden.

Om de locatie van een aandeel naar Nederlands recht te bepalen, dienen verschillende mogelijkheden te worden geanalyseerd. Hiertoe behoort de mogelijkheid om een aandeel te lokaliseren ter plaatse van de werkelijke of statutaire zetel van de vennootschap, ter plaatse van het aandeelhoudersregister of ter plaatse van de vestigingsplaats van de aandeelhouder.

Lokalisatie van aandelen ter plaatse werkelijke zetel

Omdat in Nederland de leer van de statutaire zetel wordt gehanteerd is het niet aannemelijk om, voor beslagdoelenden, aandelen te lokaliseren ter plaatse van de werkelijke zetel van een vennootschap. Daarvoor zijn ook geen aanknopingspunten te vinden in de jurisprudentie.

Lokalisatie van aandelen ter plaatse van statutaire zetel

Nu in Nederland de leer van de statutaire zetel wordt gehanteerd is het aannemelijker om aandelen te lokaliseren ter plaatse van de statutaire zetel van een vennootschap. In de hiervoor aangehaalde procedure¹⁴ is daarvoor ook

8 Binnen de Europese Unie zijn lidstaten die de werkelijke zetelleer hantieren overigens gehouden om de toepassing van de statutaire zetelleer door een andere lidstaat te erkennen.

9 E.R. Roelofs, *Grensoverschrijdende juridische splitsing van kapitaalvennootschappen*, Serie van het Van der Heijden Instituut, 2014, hoofdstuk 1.4.2.1.

10 HR 5 oktober 2001, NJ 2003/266 (*Janssen/Sunclass*).

11 Art. 474aa lid 2 Rv bepaalt dat de bepalingen over aandelenbeslag op aandelen in naamloze en besloten vennootschappen van overeenkomstige toepassing zijn bij beslag op lidmaatschapsrechten in verenigingen. Een coöperatie is op basis van art. 2:53 lid 1 BW een bijzondere vereniging.

12 HR 5 oktober 2001, NJ 2003/266 (*Janssen/Sunclass*), r.o. 4 jo. r.o. 18 van de A-G.

13 Idem. Zie ook X.E. Kramer e.a., Asser/Kramer 10-III, 2015, nr. 377.

14 HR 5 oktober 2001, NJ 2003/266 (*Janssen/Sunclass*).

een duidelijk aanknopingspunt te vinden. Zo bepaalde de Hoge Raad dat naar Nederlands recht lidmaatschapsrechten in een coöperatie geacht worden zich te bevinden, voor beslagdoeleinden, ter plaatse van de statutaire vestiging van de coöperatie. Op basis daarvan wordt geconcludeerd dat er in Nederland beslag gelegd kan worden omdat het beslagobject zich in Nederland bevindt.

Deze uitspraak is gebaseerd op toepassing van art. 474aa lid 2 Rv ten aanzien van beslag op lidmaatschapsrechten. Daarbij heeft te gelden dat het beslag plaatsvindt op de wijze zoals opgenomen in art. 474c e.v. Rv ten aanzien van beslag op aandelen op naam in naamloze of besloten vennootschappen.¹⁵ Bij beslag op aandelen in naamloze of besloten vennootschappen kan vanwege de toepasselijke schakelbepaling bij deze redenering worden aangesloten. Aandelen op naam in een naamloze of besloten vennootschap moeten dan ook worden geacht zich te bevinden ter plaatse van de statutaire vestiging van de vennootschap.

Lokalisatie van aandelen ter plaatse van aandeelhoudersregister

In de literatuur komt naar voren dat aandelen mogelijk (ook) gelokaliseerd kunnen worden ter plaatse van het aandeelhoudersregister.¹⁶ In een casus waarbij een vennootschap naar Nederlands recht is opgericht, een Nederlandse statutaire zetel heeft maar uitsluitend kantoor houdt in het buitenland, kan een aandeelhoudersregister zich in het buitenland bevinden. Voor beslagdoeleinden lijkt het niet aangewezen om aandelen ter plaatse van het aandeelhoudersregister te lokaliseren.

De wetgever lijkt niet te hebben bedoeld dat een aandeelhoudersregister zich in het geheel buiten Nederland kan bevinden. Art. 2:85 lid 4 BW bevat voor naamloze vennootschappen de hoofdregel dat een aandeelhoudersregister ten kantore van de vennootschap wordt neergelegd en dat een gedeelte daarvan in het buitenland kan worden neergelegd ingeval van aldaar geldende regelgeving of beursvoorschriften. Het uitsluitend in het buitenland neerleggen van het aandeelhoudersregister lijkt niet voorzien. Bij besloten vennootschappen is, in art. 2:194 lid 5 BW, geen verwijzing opgenomen naar het mogelijk in het buitenland neerleggen van een aandeelhoudersregister. Nu de toevoeging van een mogelijk in het buitenland gedeeltelijk neer te leggen aandeelhoudersregister enkel als uitzondering is opgenomen voor bepaalde naamloze vennootschappen kan er voor beslagdoeleinden niet van worden uitgegaan dat het eventueel geheel of gedeeltelijk neerleggen van een aandeelhoudersregister in het buitenland relevant is voor de bepaling van de locatie waar aandelen zich bevinden en voor de bepaling of er beslag op mogelijk is.

15 HR 5 oktober 2001, NJ 2003/266 (*Janssen/Sunclass*), r.o. 4 jo. r.o. 18 van de A-G.

16 X.E. Kramer e.a., *Asser/Kramer* 10-III, 2015, nr. 393.

In de hiervoor aangehaalde procedure¹⁷ is een nadere contra-indicatie te vinden voor het argument dat aandelen voor beslagdoeleinden niet ter plaatse van het aandeelhoudersregister kunnen worden gelokaliseerd. Die procedure had betrekking op beslag op lidmaatschapsrechten in een vereniging. Bij een dergelijk beslag had ook voor de lokalisatie van lidmaatschapsrechten aansluiting gezocht kunnen worden bij de plaats waar het ledenregister zich bevindt. Daar is van afgezien. Het is dan ook niet logisch om bij beslag op aandelen in naamloze of besloten vennootschappen voor de lokalisatie van aandelen wel aan te sluiten bij de plaats waar een aandeelhoudersregister zich bevindt.

Lokalisatie van aandelen ter plaatse van de vestigingsplaats van de aandeelhouder

In de jurisprudentie is er ook wel een aanknopingspunt voor te vinden dat aandelen gelokaliseerd kunnen worden ter plaatse van de vestigingsplaats van de aandeelhouder.¹⁸ Zo heeft de Hoge Raad een uitspraak gewezen die ziet op aandelenbeslag op aandelen in een Antilliaanse naamloze vennootschap, waarbij is aangenomen dat aandelen zich onder de aandeelhouder bevinden.¹⁹

Die uitspraak is op dit punt echter niet relevant omdat de uitspraak is gebaseerd op het (oude) Antilliaanse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering waarin nog geen afzonderlijke bepalingen stonden opgenomen over beslag op aandelen in naamloze of besloten vennootschappen. Beslag op aandelen op naam vond indertijd plaats zoals beslag op roerende zaken.²⁰ Beslag op roerende zaken wordt gelegd door beslaglegging onder de schuldenaar. Voor aandelen werd het om die reden naar het toenmalige procesrecht, bij gebreke van de mogelijke toepassing van bepalingen gelijk aan art. 474c e.v. Rv, mogelijk geacht dat aandelenbeslag werd gelegd onder de schuldenaar, en derhalve onder de aandeelhouder. Inmiddels is in 2005 de wetgeving ingevoerd in het Caraïbisch gedeelte van het Koninkrijk omtrent aandelenbeslag zoals dat al gold in Nederland.²¹ Sindsdien wordt een aandelenbeslag niet langer gelegd onder de schuldenaar maar op de wijze die (art. 474a Rv voor toonder- en orderrechten en) art. 474c Rv voor aandelen op naam in naamloze en besloten vennootschappen voorschrijft. Op basis van art. 474c lid 1 en 3 Rv dient dat beslag te worden gelegd door betekening van het beslagexploit aan de vennootschap. De Hoge Raad heeft daarvan bepaald, in de uitspraak die ziet op de lidmaatschapsrechten in een coöperatie, dat het beslagobject geacht moet worden zich te bevinden ter plaatse van de statutaire zetel van de vennootschap.

17 HR 5 oktober 2001, NJ 2003/266 (*Janssen/Sunclass*).

18 HR 19 maart 1999, NJ 2000/99 (*IBC/Grenoble*), r.o. 3.2.2.

19 HR 19 maart 1999, NJ 2000/99 (*IBC/Grenoble*), r.o. 3.2.2.

20 HR 19 maart 1999, NJ 2000/99 (*IBC/Grenoble*), r.o. 3.2.2.

21 Zie bijv. conclusie A-G bij de Hoge Raad bij het arrest van de Hoge Raad van 2 maart 2007, ECLI:NL:HR:2007:AZ4412, waarbij de conclusie van de A-G gedateerd is op 1 december 2006, ECLI:NL:PHR:2007:AZ4412, r.o. 2.5 en noot 6.

Ook ten aanzien van de mogelijke lokalisatie van aandelen ter plaatse van de vestigingsplaats van de aandeelhouder kan een vergelijking worden gemaakt met de hiervoor aangehaalde procedure over beslag op lidmaatschapsrechten in een coöperatie.²² In die procedure is geen aansluiting gezocht bij de vestigingsplaats van de leden van de coöperatie. Het ligt dan ook niet voor de hand om bij aandelen op naam wel aansluiting te zoeken bij de tegenhanger van de vestigingsplaats van leden, te weten de vestigingsplaats van een aandeelhouder.

Conclusie lokalisatie

Voor wat betreft de lokalisatie, voor beslagdoeleinden, van aandelen op naam in naamloze of besloten vennootschappen volgt uit de rechtspraak dat aansluiting gezocht moet worden bij de statutaire vestigingsplaats van de vennootschap. De plaats van de werkelijke zetel lijkt niet relevant, net als de plaats waar zich een aandeelhoudersregister bevindt of de plaats waar de aandeelhouder is gevestigd.

Naamloze of besloten vennootschappen kunnen vanwege de oprichting naar Nederlands recht en de immer bestaande Nederlandse statutaire zetel, altijd subject zijn van aandelen- of derdenbeslagen, ook indien de vennootschap enkel een werkelijke zetel heeft in het buitenland

Voor het bereiken van deze conclusie is van belang dat beslag op lidmaatschapsrechten in een vereniging en op aandelen op naam in een naamloze of besloten vennootschap op dezelfde wijze plaatsvindt en dat enig verschil tussen de beslagobjecten niet van dien aard is dat een conclusie gerechtvaardigd is dat een aandeel zich voor beslagdoeleinden op een andere plaats zou bevinden dan ter plaatse van de statutaire zetel.

Bevoegde voorzieningenrechter

Het gevolg van het voorgaande is dat beslag ex art. 474c Rv gelegd kan worden en dat, indien het een conservatoir beslag betreft, de voorzieningenrechter van de rechtbank van de statutaire zetel van de vennootschap ex art. 700 lid 1 Rv om beslagverlof verzocht kan worden omdat de aandelen geacht moeten worden zich te bevinden in het rechtsgebied van die rechtbank.

Effectuering van beslag

Aandelenbeslag op aandelen in een Nederlandse naamloze of besloten vennootschap wordt ex art. 474c leden 1 en 3 Rv gelegd door het uitbrengen van een beslagexploit aan de vennootschap.

Indien de betreffende vennootschap wel een Nederlandse statutaire zetel heeft maar enkel een werkelijke zetel in het buitenland, dan kan op basis van art. 50 Rv alsnog in Nederland beslag worden gelegd door het uitbrengen van een beslagexploit aan de woonplaats van een van de bestuurders, indien een van hen in Nederland woonplaats heeft. Indien daarvan geen sprake is dient men het beslag te effectueren door middel van het uitbrengen van een beslagexploit aan enig in het buitenland bekend adres. Daarvoor dient dan aansluiting te worden gezocht bij art. 54 e.v. Rv.

Art. 54 e.v. Rv gaat er evenwel van uit dat een woonplaats van de geëxploiteerde, hier de vennootschap, in Nederland niet bekend is. Dat is onjuist. Een woonplaats, ex art. 1:10 lid 2 BW, is bekend omdat de statutaire zetel van een rechtspersoon kwalificeert als woonplaats en deze woonplaats kenbaar is uit de statuten van de vennootschap. Betekening aan de statutaire zetel zal evenwel onmogelijk zijn. Uit de statuten volgt enkel de statutaire zetel, hetgeen een plaats in Nederland is. Met de enkele plaats die opgenomen staat in de statuten is echter nog geen daadwerkelijk adres bekend waar betekening kan plaatsvinden.

De wetgever zal echter niet betekening onmogelijk hebben willen maken in een geval als hier aan de orde. Er zal dan aansluiting gezocht moeten worden bij een betekeningmethode ex art. 54 Rv die het meest bij de positie aansluit.

Het komt het meest zuiver voor om voor de toepassing van art. 54 e.v. Rv aansluiting te zoeken bij betekening aan een bekend buitenlands kantooradres of adres van een van de bestuurders (vergelijk art. 50 Rv). Alleen door betekening aan een bekend buitenlands kantooradres of adres van een van de bestuurders wordt het doel van de artikelen omtrent betekening bereikt, te weten een redelijke zekerheid dat een exploit ook degene bereikt voor wie het is bedoeld.²³

Betekening volgens art. 54 e.v. Rv kan neerkomen op betekening volgens de Europese Betekeningsovereenkomst (art. 56 Rv), volgens het Haags Betekeningsovereenkomst (art. 55 Rv) en op betekening in het openbaar indien een woonplaats in het buitenland onbekend (art. 54 Rv) is, of indien deze wel bekend is maar het regime van de Europese Betekeningsovereenkomst of het Haags Betekeningsovereenkomst niet van toepassing is (art. 55 Rv).²⁴

²³ Vergelijk ook aant. 1 bij art. 47 Rv, *Tekst & Commentaar Burgerlijke Rechtsvordering*, 8^e druk, Kluwer, p. 243.

²⁴ De oudere rechtsvorderingsverdragen uit 1905 en 1954 worden in dit artikel verder buiten beschouwing gelaten vanwege de gebrekkige praktijkrelevantie.

²² HR 5 oktober 2001, NJ 2003/266 (*Janssen/Sunclass*)

Moment van beslaglegging

De vraag die bij de betekening van een beslagexploit opkomt is vanaf welk moment het beslag geacht moet worden te zijn gelegd. Bij het leggen van beslagen geldt als hoofdregel dat het moment waarop beslag wordt gelegd door betekening van een beslagexploit het moment is waarop een beslag gelding krijgt. De betekening van het beslagexploit vindt dan evenwel telkens plaats in Nederland waarbij eenvoudig een objectief vast te stellen moment is te bepalen (dag en tijdstip) van het moment waarop beslag is gelegd en het moment waarop het voor de geëxploiteerde kenbaar moet zijn (geweest) dat beslag is gelegd.

Indien een beslagexploit echter aan de werkelijke zetel van een Nederlandse vennootschap in het buitenland wordt betekend, kan niet direct worden gezegd dat de vennootschap daar direct kennis van neemt of kan nemen. Er zal vaak een bepaalde periode zitten tussen het moment van betekenen van het beslagexploit in de staat van herkomst en het moment waarop de geëxploiteerde geacht moet worden kennis te (kunnen) nemen van het exploit in de staat van ontvangst. Die periode kan aanzienlijk zijn, zeker indien afgegaan wordt op het moment waarop in de staat van ontvangst de geëxploiteerde via de formele betekeningroute geacht moet worden kennis te (kunnen) nemen van het beslagexploit. Dat kan maanden na het opmaken van het beslagexploit zijn, als er bijvoorbeeld via consulaire diensten gehandeld wordt.

Bij hantering van de Europese Betekeningsverordening pleegt betekening in de regel plaats te vinden door gebruikmaking van een ontvangende instantie die in de staat van ontvangst zorg moet dragen voor kennisgeving aan de geëxploiteerde. Een dergelijke betekening gaat veelal gepaard met gelijktijdige rechtstreekse betekening via een koerier op basis van art. 14 van de verordening. Rechtstreekse betekening moet dan wel zijn toegestaan door de staat van ontvangst. De periode tussen opmaken van het beslagexploit in de staat van verzending en geobjectiveerde kennisname daarmee in de staat van ontvangst kan beperkt zijn indien een efficiënte koeriersdienst wordt gebruikt en de staat van ontvangst nabij de staat van verzending ligt.

Bij hantering van het Haags Betekeningsverdrag (hetgeen momenteel bijvoorbeeld het geval is bij betekeningsaan een partij in Rusland, Kazachstan en de Britse Maagdeneilanden) of bij hantering van art. 55 Rv indien het Haags Betekeningsverdrag en de Europese Betekeningsverordening niet van toepassing zijn (hetgeen momenteel bijvoorbeeld het geval is bij betekeningsaan een partij in Andorra, de Nederlandse Caraïben, Liechtenstein en Panama), pleegt een betekening in de regel plaats te vinden door betekening van een exploit aan het parket van de ambtenaar van het Openbaar Ministerie met gelijktijdige toezending van het exploit per aangetekende post aan het bekende adres in de staat van ontvangst.

Nu het moment van betekenen van het beslagexploit in de staat van verzending zal afwijken van het moment waarop de geëxploiteerde in de staat van ontvangst geacht kan worden kennis te (kunnen) nemen van het beslagexploit, is van belang te overwegen welk van deze momenten voor beslagdoeleinden doorslaggevend is om te bepalen vanaf welk moment het beslag geldt.

Indien het laatste moment doorslaggevend is voor de effectiviteit van een beslag, is het voor de beslagene mogelijk om tot dat moment aandelen over te dragen en deze zonder directe sanctie buiten het bereik te plaatsen van de beslaglegger. Een beslaglegger is dan aangewezen op het invoeren van een leerstuk op grond waarvan bijvoorbeeld schuldeisersbenadeling kan worden ingeroepen om de overdracht te vernietigen.

Aansluiten bij het moment van geobjectiveerde kennisname in de staat van ontvangst is echter bezwaarlijk omdat aandelenoverdracht dan al kan hebben plaatsgevonden, hetgeen nu juist met een beslag beoogd wordt om te voorkomen. Het is niet illusoir dat overdracht plaatsvindt vanwege de bekendwording bij de schuldenaar dat de schuldeiser beslag wenst te leggen omdat de schuldenaar op grond van art. 474d lid 1 Rv zo mogelijk op de dag van beslaglegging schriftelijk meegedeeld moet worden dat het beslag is gelegd. Die kennisgeving kan de beslagene bereiken in de periode voordat de betekeningstukken in de staat van ontvangst zijn aangekomen en de vennootschap formeel geacht moet worden kennis te (kunnen) nemen van het beslag op de aandelen, zeker indien de aangetekende post of koerier vertraagd is of indien in het geheel niet kan worden zorggedragen voor daadwerkelijke ontvangst. In bepaalde staten of bij bepaalde aan staten gelieerde partijen is het reëel te verwachten dat betekeningstukken in de staat van ontvangst niet of slechts met veel vertraging aankomen op de plaats van bestemming.

Hoewel het wenselijk is dat voor beslagdoeleinden een beslag op aandelen reeds effect sorteert op het moment dat een beslagexploit door de deurwaarder aan de werkelijke zetel wordt betekend, is het nog geen gegeven dat dat moment ook door rechters zal worden toegepast als het moment waarop een beslag werking krijgt.

In de rechtspraak zijn wel aanknopingspunten te vinden voor het standpunt dat het moment van betekening in de staat van verzending doorslaggevend is, in plaats van het moment van geobjectiveerde kennisname door de geëxploiteerde in de staat van ontvangst. De Hoge Raad heeft namelijk bepaald dat een belangenafweging op zijn plaats kan zijn en dat er een behoefte kan bestaan om de belangen te beschermen van degene die om betekening verzoekt en dat, daarom, niet telkens uitgegaan hoeft te worden van het moment waarop de geëxploiteerde kennis neemt of kan nemen van het beslagexploit in de staat van ontvangst voor

de bepaling van het moment waarop een beslag effectief wordt.²⁵

De Hoge Raad heeft echter enkel aangenomen dat een dergelijke belangenafweging op zijn plaats is indien een wettelijke grondslag bestaat, zoals die is opgenomen in art. 56 lid 4 Rv en welke geldt bij betekeningsconform de Europese Betekeningsverordening indien een betekening binnen een bepaalde termijn moet zijn verricht. Van betekening binnen een bepaalde termijn kan bijvoorbeeld sprake zijn bij de overbetekening van een beslag, zoals een derdenbeslag of een beslag op onroerende zaken, aan de beslagene. De van belang zijnde rechtsoverweging van de Hoge Raad komt dan ook niet voor rechtstreekse toepassing in aanmerking indien er geen sprake is van een termijn en indien betekening niet conform de Europese Betekeningsverordening plaatsvindt.

Het is evenwel voorzienbaar dat ook in gevallen waarbij niet op grond van een wettelijke grondslag het moment van betekening in de staat van verzending doorslaggevend is voor de effectuering van een beslag op basis van een belangenafweging alsnog dat moment doorslaggevend wordt geacht voor de effectuering van een beslag.

In het onderhavige geval kan de kennisgeving van het beslag ex art. 474d lid 1 Rv de geëxploiteerde eerder bereiken dan dat de geëxploiteerde geacht moet worden kennis te (kunnen) nemen van de betekeningstukken via voltooiing van de betekening in de staat van ontvangst. Het belang van de beslaglegger, het voorkomen van overdracht van de aandelen, moet daarbij worden beschermd en daaraan kan enkel worden toegekomen indien voornoemde rechtsregel analoog wordt toegepast.

Het belang van de beslaglegger is erin gelegen dat deze ertegen beschermd moet worden dat in de periode tussen het betekenen van het beslagexploit in de staat van verzending en het moment waarop geacht moet worden dat de vennootschap kennisneemt of kan nemen van het beslagexploit in de staat van ontvangst bij voltooiing van de betekening, de aandelen waarop het beslag ziet worden overgedragen vanwege de in gang gezette beslaglegging. Wij vinden dat dat belang zwaarder weegt dan het belang van de beslagene.

Bij de wijze waarop de beslagen gelegd moeten worden, dient op internationale betekeningvoorschriften te worden gelet

Indien niet van het voorgaande uitgangspunt wordt uitgegaan wordt er voorbijgegaan aan een essentieel uitgangspunt van het Nederlandse beslagrecht, te weten het voor-

komen dat de beslagene op de hoogte raakt van een beslag voordat het beslag effect resorteert waardoor onttrekking van verhaal kan worden ontlokt.²⁶

Indien het belang van de beslaglegger niet beschermd wordt, kan bijvoorbeeld een vennootschap naar Nederlands recht, met een Nederlandse statutaire zetel maar met een werkelijke zetel in het buitenland en alwaar de post- en koeriersdiensten niet snel vanuit Nederland arriveren (bijvoorbeeld Samoa), eenvoudig later dan de aandeelhouder op de hoogte raken van een beslag, waardoor vervreemding zonder directe sanctie met een eenvoudige notariële akte is bereikt.

Onzes inziens dient dan voor beslagdoeleinden bij aandelenbeslag op aandelen in Nederlandse naamloze of besloten vennootschappen met enkel een werkelijke zetel in het buitenland ervan te worden uitgegaan dat het beslag geldt vanaf het moment (dag en tijdstip) dat het beslagexploit aan de vennootschap wordt betekend door middel van het voltooien van de benodigde (ambts)handeling in de staat van verzending, Nederland. Toepassing van de voorgaande regel houdt in dat een beslag onder meer geldt vanaf het moment dat de deurwaarder de betekeningstukken afgeeft aan het parket van het Openbaar Ministerie of vanaf het moment van verzending van de betekeningstukken vanuit Nederland naar het buitenland.

Beslagleggers doen er evenwel goed aan om die maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de vennootschap zo spoedig mogelijk geacht moet worden kennis te (kunnen) nemen van het beslag opdat het moment van het effectief worden van het beslag zo spoedig mogelijk wordt bepaald. Totdat uit de jurisprudentie volgt dat voltooiing van de betekeningshandelingen in de staat van verzending in het onderhavige geval doorslaggevend is voor de bepaling van het moment waarop een beslag effectief is, bestaat de mogelijkheid dat een beslag pas vanaf een later moment effectief is.

Indien het beslag is gelegd voorafgaande aan het instellen van een eis in de hoofdzaak dan dient ex art. 715 lid 2 Rv binnen acht dagen na het instellen daarvan, het stuk waarmee de eis in de hoofdzaak is ingeleid, te worden overbetekend aan de vennootschap. Indien de werkelijke zetel van de vennootschap in het buitenland is gelegen waarin ook de eis in de hoofdzaak moet worden ingesteld (er is bijvoorbeeld een Nederlandse besloten vennootschap met enkel een werkelijke zetel te Parijs en de eis in de hoofdzaak betreft een ICC-arbitrage met Parijs als plaats van arbitrage), dan is het aantrekkelijk om betekening slechts op dat nationale niveau te laten plaatsvinden. Omdat met

25 HR 17 januari 2003, «JBPr» 2003/28, m.nt. L.C. Dufour, r.o. 2.4.

26 Dat is evenwel anders indien in Nederland op grond van de EEX-Verordening een internationaal beslag wordt gelegd ten aanzien van zuiver buitenlandse vermogensbestanddelen van een beslagene. In dergelijke gevallen is voorafgaande betekening vereist. Zie bijv. V.zr. Rb. Noord-Nederland 22 mei 2019, ECLI:NL:RBNNE:2019:2267 (*Biofoodnutrition/Lypack*), r.o. 4.14.

een dergelijke (buitenlandse) nationale betekening het risico bestaat dat zulks voor Nederlandse beslagdoeleinden niet afdoende is, doet de beslaglegger er goed aan om deze betekening ook door middel van een in Nederland erkende wijze van betekening te laten plaatsvinden.

Aantekening in het aandelhoudersregister en informatieplicht gevestigde rechten

De vennootschap heeft verschillende verplichtingen indien beslag wordt gelegd op aandelen in haar aandelenkapitaal. Die verplichtingen hebben betrekking op het plaatsen van een aantekening in het aandelhoudersregister en het melden van rechten die reeds golden voorafgaande aan het leggen van het beslag. Indien niet meegewerkt wordt aan het plaatsen van de aantekening in het aandelhoudersregister, kan de vennootschap zelfs worden veroordeeld tot voldoening van de vordering van de beslaglegger, te vermeerderen met rente en kosten.

Allereerst is de vennootschap ex art. 474c lid 4 Rv verplicht om het aandelhoudersregister ter beschikking te stellen aan de beslagleggende deurwaarder en een aantekening te plaatsen van het beslag en deze aantekening te ondertekenen. De wet onderkent dat niet altijd een register voorhanden zal zijn,²⁷ terwijl het wettelijk wel verplicht is dit aan te houden en te bewaren op het kantooradres van de vennootschap.²⁸

Het is niet mogelijk om direct een aantekening te registreren van het beslag in enig register van aandeelhouders waarbij de vennootschap enkel een werkelijke zetel in het buitenland aanhoudt. De deurwaarder zal bij het leggen van het beslag het kantooradres van de vennootschap immers niet bezoeken. Toch zal, indien een aandelhoudersregister bestaat, een aantekening daarin moeten worden opgenomen. Daar heeft een beslaglegger ook belang bij omdat zonder aantekening het gevaar bestaat dat een notaris meewerkt aan het verlijden van een akte waarmee beslagen aandelen worden vervreemd indien die niet via raadpleging van het aandelhoudersregister kan controleren of er beslag rust op enig aandeel. Hoewel art. 474e Rv bepaalt dat eenmaal in beslag genomen aandelen niet ten nadele van de beslaglegger kunnen worden vervreemd, kunnen er complicaties optreden indien toch een aandelenoverdracht plaatsvindt.²⁹ Dat zou voorkomen moeten worden. De beslaglegger is, om dat te voorkomen, in de gelegenheid om een aantekening van de registratie in het aandelhoudersregister in rechte af te dwingen.³⁰

27 Art. 474c lid 5 Rv.

28 Art. 2:85 BW en art. 2:194 BW.

29 Als een beslag eenmaal opgeheven is, bijvoorbeeld omdat het vormvereiste ex art. 475i Rv is verzuimd, kan er niet opnieuw beslag worden gelegd terwijl dat wel zou kunnen, voordat de opheffing wordt uitgesproken, indien de aandelen nog niet zijn overgedragen.

30 Vzr. Rb. Amsterdam 13 juli 2018, NJF 2019/117 (*Naftogaz/Gazprom*), r.o. 4.3, al moet het beslag dan wel doel hebben getroffen.

De vennootschap is ex art. 474f Rv verder verplicht om de beslaglegger te informeren over voor het beslag op de aandelen gevestigde rechten zodat de beslaglegger beter zijn verhaalpositie kan beoordelen.

Ook indien de vennootschap enkel een werkelijke zetel in het buitenland heeft, kan deze in Nederland in kort geding worden opgeroepen om te worden verplicht om alsnog de aantekening in het aandelhoudersregister te plaatsen of om informatie te verstrekken over voor het beslag rustende rechten.

Op basis van art. 99 lid 1 Rv is de rechter in de woonplaats van de vennootschap bevoegd kennis te nemen van dergelijke geschillen. Nu als woonplaats van de vennootschap op grond van art. 1:10 lid 2 BW de plaats van de statutaire zetel wordt aangewezen, en omdat ook vennootschappen met enkel een werkelijke zetel in het buitenland een Nederlandse statutaire zetel hebben, is er altijd een bevoegde rechter in Nederland aan te zoeken.

Een vennootschap doet er overigens goed aan om mee te werken aan het plaatsen van een aantekening in het aandelhoudersregister, niet alleen omdat zij anders veroordeeld kan worden om dat op straffe van een dwangsom alsnog te doen maar ook omdat zij veroordeeld kan worden om ex art. 444b lid 1 Rv het volledige bedrag van de vordering van de schuldeiser te voldoen, te vermeerderen met rente en kosten.

Executoriale verkoop van aandelen

Indien het tot executoriale verkoop komt van aandelen in een naamloze of besloten vennootschap die enkel een werkelijke zetel in het buitenland aanhoudt, dient ex art. 474g lid 1 Rv de rechtbank van de plaats van vestiging van de vennootschap te worden verzocht dat en binnen welke termijn tot verkoop en overdracht van de aandelen wordt overgegaan. De rechtbank die gelegen is in het arrondissement van de statutaire vestigingsplaats van de vennootschap, die altijd in Nederland is gelegen, is bevoegd om kennis te nemen van het verzoek. De verzoekschriftprocedure en de wijze van verkoop vindt verder plaats conform art. 474g Rv.

Uit een spaarzame (nog) niet gepubliceerde uitspraak ten aanzien van beslag op aandelen in een Nederlandse (besloten) vennootschap, met statutaire zetel in Nederland en enkel met werkelijke zetel in het buitenland, volgt ook dat beslag op dergelijke aandelen mogelijk is en dat een dergelijk beslag tot executie van dergelijke aandelen kan leiden.³¹

31 Rb. Noord-Nederland 17 maart 2016, zaak-/rekestnummer: C/18/152919 HA RK 14-326 (*Kruzenga/Postma*), r.o. 2.6 en 5.1.

Derdenbeslag

In dit tijdschrift zijn al verschillende bijdragen verschenen over de extraterritoriale werking van derdenbeslagen. Zo is de rechtspraak inzake het *Lindeteves*-arrest van de Hoge Raad en inzake *Llanos Oil* becommentarieerd.³² In de betreffende bijdrage daarover is besproken dat beslag ten aanzien van in het buitenland geadministreerd en aangehouden vermogen onder Nederlandse vennootschappen die eveneens in het buitenland kantoor houden onder omstandigheden mogelijk is.³³ De auteur pleitte in de bijdrage voor een specificatieplicht op grond waarvan de beslaglegger aanduidt bij welk buitenlands branchekantoor vermogen wordt aangehouden. In een recentere bijdrage is stilgestaan bij omstandigheden op grond waarvan derdenbeslag ook extraterritoriale werking heeft indien sprake is van herleving van een beslag indien een buitenlandse vennootschap die ten tijde van een oorspronkelijk gelegd beslag mede kantoor hield in Nederland, na herleving van beslag enkel nog in het buitenland gevestigd is.³⁴

Wat nog niet naar voren is gekomen in de literatuur, voor zover wij hebben kunnen achterhalen, is de situatie waarbij derdenbeslag wordt gelegd onder een Nederlandse naamloze of besloten vennootschap die statutair gevestigd is in Nederland maar enkel een werkelijke zetel aanhoudt in het buitenland. Deze situatie verschilt met wél in de jurisprudentie en literatuur aan de orde gekomen situaties, nu in dit geval in Nederland geen bedrijfsactiviteiten worden ontplooid.

Toch kan op grond van soortgelijke overwegingen zoals die hiervoor zijn opgenomen met betrekking tot het aandelenbeslag, en op basis van de *Lindeteves*- en *Llanos Oil*-leer aangenomen worden dat een dergelijk derdenbeslag mogelijk is.

Derdenbeslag kan in beginsel plaatsvinden op de in art. 475 Rv genoemde goederen. Tot deze goederen behoren bestaande en toekomstige vorderingen uit hoofde van een ten tijde van het beslag bestaande rechtsverhouding en roerende zaken, niet zijnde registergoederen.

Roerende zaken, niet zijnde registergoederen, zullen vanwege het territoriaal gebonden karakter van beslagen enkel onder het bedoelde derdenbeslag kunnen vallen indien deze zich in het Nederlandse territoir bevinden.³⁵

Bij vorderingen bestaan mogelijkheden voor extraterritoriale werking van derdenbeslag. Als een vordering geacht moet worden zich in Nederland te bevinden, is beslag mogelijk. Om te bepalen of beslag mogelijk is, dient eerst te worden bepaald of de schuldenaar woonplaats houdt in Nederland en vervolgens of het territorialiteitsbeginsel niet aan het beslag in de weg staat.³⁶

Een Nederlandse naamloze of besloten vennootschap met een Nederlandse statutaire vestigingsplaats en enkel een werkelijke zetel in het buitenland heeft op basis van art. 1:10 lid 2 BW een woonplaats in Nederland. Aan het eerste vereiste is dan voldaan. Om te beoordelen of ook aan het tweede vereiste is voldaan dient te worden getoetst aan de *Lindeteves*- en *Llanos Oil*-voorwaarden. Die voorwaarden houden kort gezegd in dat beslag mogelijk indien de vordering van de schuldenaar (mede) in Nederland betaalbaar is³⁷ of, indien de vordering enkel in het buitenland betaalbaar is, indien de betaling van de derde aan de beslagschuldeiser op grond van het beslag door het buitenlandse gezag alwaar betaling plaats dient te vinden (als verweermiddel) wordt erkend, zodat voorkomen wordt dat de derde-beslagene dubbel betaalt na daartoe te zijn aangesproken door de beslagene.³⁸

Waar een vordering betaalbaar is, hangt sterk van de omstandigheden van het geval af. Bij beslagen onder een bank wordt er in de literatuur op gewezen dat de plaats van betaling niet op voorhand vaststaat.³⁹ Het op de overeenkomst tussen de beslagene en de derde-beslagene toepasselijke recht zal ook van invloed zijn bij de bepaling van de locatie waar een betaling dient plaats te vinden. Indien de vordering enkel in het buitenland betaalbaar is, kan beslag alsnog mogelijk zijn indien het gezag in de jurisdictie alwaar betaling plaats dient te vinden de derde niet tot dubbele betaling kan dwingen. Het zal per buitenlandse jurisdictie afhangen of een Nederlands derdenbeslag als verweermiddel voor een derde wordt erkend indien de derde door de schuldenaar tot betaling wordt aangesproken.

Een derdenbeslag kan ex art. 475 Rv gelegd worden en, indien het een conservatoir beslag betreft, is de voorzieningenrechter van de rechtbank die gelegen is in het arrondissement alwaar de derde statutair gevestigd is ex art. 700 lid 1 Rv jo. art. 1:10 lid 2 BW bevoegd kennis te nemen van een verzoekschrift.

32 J.M. Atema, 'Grenzen van het derdenbeslag', *BER* 2012/6.

33 De auteurs menen dat voor buitenlandse vennootschappen die eveneens in Nederland kantoorhouden door middel van een bijkantoor of filiaal, derdenbeslag ook mogelijk is en dat een dergelijk derdenbeslag zich ook kan uitstrekken tot in het buitenland aangehouden en geadministreerde tegoeden indien aan de *Lindeteves*- en *Llanos Oil*-voorwaarden wordt voldaan. Anders: L.P. Broekveldt, *Derdenbeslag*, Kluwer, 2003, p. 922, noot 211. Het door Broekveldt opgeworpen argument dat een bijkantoor of filiaal het hoofdkantoor zou moeten kunnen opleggen geen betalingen te doen aan de beslagene achten wij niet van belang nu het dezelfde rechtspersoon betreft waarbij niet aangenomen kan worden dat er een hiërarchie geldt in interne besluitvorming, althans niet een die voor beslagdoeleinden relevant kan worden geacht.

34 S.N.J. Putter, 'Opheffing en herleving van conservatoire beslagen', *BER* 2019/2.

35 L.P. Broekveldt, *Derdenbeslag*, Kluwer, 2003, p. 921, randnummer 542.

36 J.M. Atema, 'Grenzen van het derdenbeslag', *BER* 2012/6, p. 23-24.

37 J.M. Atema, 'Grenzen van het derdenbeslag', *BER* 2012/6, p. 24-25. Hof Amsterdam 10 april 2012, «JOR» 2012/190 (*Llanos Oil/RBS*), r.o. 4.10.

38 HR 26 november 1954, *NJ* 1955/698 (*Lindeteves*).

39 J.M. Atema, 'Grenzen van het derdenbeslag', *BER* 2012/6, p. 23.

Het beslag wordt gelegd door een exploit dat ex art. 475 lid 2 Rv betekend wordt aan de werkelijke zetel van de vennootschap. Het moment waarop het beslag gelding krijgt zal (meest waarschijnlijk) het moment van voltooiing van de betekeningshandelingen in de staat van verzending zijn, in plaats van het moment waarop de geëxploiteerde geacht moet worden kennis te (kunnen) nemen van het beslagexploit.

Hoewel er bij derdenbeslag een overbetekeningsplicht geldt van acht dagen ex art. 475i Rv om de beslagene te informeren over het beslag, in tegenstelling tot directe kennisgeving aan de beslagene bij aandelenbeslag, speelt het risico van het buiten bereik van vermogen plaatsnemen vanwege het leggen van het beslag toch ook in dit geval. Het derdenbeslag kan direct ter kennis komen van de beslagene indien beslag wordt gelegd onder een bancaire instelling in Nederland en een bankrekening direct geblokkeerd raakt. Een beslagene kan ook op de hoogte raken van het derdenbeslag doordat het beslag is gecombineerd met een ander beslag dat sneller ter kennis komt van de beslagene, zoals een aandelenbeslag door middel van de verplichte onmiddellijke kennisgeving ex art. 474d lid 1 Rv of een beslag op een onroerende zaak door middel van de verplichte overbetekening binnen drie dagen ex art. 505 lid 3 Rv.⁴⁰

Hierbij geldt ook dat de beslaglegger er goed aan doet om de derde zo spoedig mogelijk in kennis te stellen van het beslag.

De overbetekening ex art. 721 Rv aan de werkelijke zetel van het instellen van de eis in de hoofdzaak dient, waar toepasselijk, niet te worden vergeten.

Indien de derde niet voldoet aan de op haar rustende verplichtingen ex art. 476a en 476b Rv om tijdig en volledig conform de wettelijke vereisten te verklaren wat getroffen is door het beslag, kan de derde in rechte worden betrokken om die plicht af te dwingen. Dat kan ook in kort geding.⁴¹ De derde naamloze of besloten vennootschap die enkel een buitenlandse werkelijke zetel heeft kan ex art. 99 lid 1 Rv jo. art. 1:10 lid 2 BW worden opgeroepen om te verschijnen bij de rechter van diens statutaire vestigingsplaats. Indien

niet verklaard wordt kan ex art. 477a Rv de derde ook worden veroordeeld tot voldoening van de volledige vordering van de beslaglegger.

Conclusies

Naamloze of besloten vennootschappen kunnen vanwege de oprichting naar Nederlands recht en de immer bestaande Nederlandse statutaire zetel, altijd subject zijn van aandelen- of derdenbeslagen, ook indien de vennootschap enkel een werkelijke zetel heeft in het buitenland.

Voor aandelenbeslag geldt dat aandelen geacht worden zich voor beslagdoeleinden in Nederland te bevinden bij de statutaire zetel van de vennootschap. Voor derdenbeslag gold reeds dat buitenlands vermogen onder omstandigheden (zonder voorafgaande betekening) beslagen kan worden. Het beginsel dat derdenbeslag ook betrekking kan hebben op buitenlands vermogen kan ook worden toegepast op naamloze of besloten vennootschappen die een Nederlandse statutaire zetel hebben maar enkel bedrijfsactiviteiten in het buitenland ontplooiën.

Bij de wijze waarop de beslagen gelegd moeten worden, dient op internationale betekeningvoorschriften te worden gelet. Het beslag heeft onzes inziens gelding vanaf het moment van voltooiing van de betekeningshandelingen in de staat van verzending, Nederland. Een beslaglegger wordt geadviseerd om de tijdspanne tussen betekening in de staat van verzending en het moment waarop de vennootschap of de derde met het beslag bekend moet worden verondersteld door voltooiing van de betekeningshandeling in de staat van ontvangst zo kort mogelijk te houden om het gevaar te beperken dat vervreemding van goederen aan de beslaglegger kan worden tegengeworpen.

Over de auteurs

Mr. S.N.J. (Stan) Putter

Advocaat bij Conway Advocaten & Attorneys-at-law te Rotterdam.

Mr. C. (Céline) Goedhart

Advocaat bij Conway Advocaten & Attorneys-at-law te Rotterdam.

⁴⁰ Indien de beslagene in Nederland woonachtig is of werkelijk verblijft, dan raakt deze binnen enkele dagen op de hoogte van het beslag op een onroerende zaak. Indien de beslagene in het buitenland woonachtig is of werkelijk verblijft, zal de geobjectieerde kennisname langer op zich laten wachten.

⁴¹ Vzr. Rb. Amsterdam 1 augustus 2012, NJF 2012/385 (BNP Paribas/Amlin).